

Torroella de Montgrí

PALAU SOLTERRA

C/ de l'Església, 10. Tel. 972 76 19 79. www.fundaciovilacasas.com

Horari: de dilluns a diumenge, de 17 a 21.30 h. Dimarts (excepte si és festiu, que tancarà dimecres), tancat

Dates: del 13 de juny al 13 de setembre del 2009

Directora: Glòria Bosch

DARIUS KOEHLI: "SAURÒPOLIS", MIRADES SOBRE LA CIUTAT EN TRANSFORMACIÓ

Des que el setembre del 2005 es va inaugurar la Torre Agbar i, encara abans, des que es va començar a construir, és freqüent veure vianants que s'aturen a fotografiar-la. Mirant al voltant, amb el nus de les Glòries en plena remodelació i les siluetes de les grues arreu, enmig d'un paisatge que canvia cada dia –i de pressa–, tornar a mirar la torre és com aturar-se un moment en el futur des d'un present que es transforma a alta velocitat.

Darius Koehli va decidir treure la seva càmera digital domèstica –com faria un veí– i fer ús de la càmera del mòbil –com faria un passavolant que inventés el paisatge al seu pas–. Així sorgeix la sèrie *Sauròpolis*, de la qual l'autor mostra una trentena d'obres al Palau Solterra. Elaborades entre els anys 2005 i 2009, les imatges documenten la vertiginosa metamorfosi arquitectònica que ha viscut els últims anys el barri del Poblenou, a Barcelona.

APUNTS DIÛRNS, NOTES NOCTURNES. Nascut a Zuric l'any 1960 però instal·lat a Barcelona des de la dècada dels 90, Darius Koehli projecta una visió de proximitat. I, com si es tractés d'una mirada més, amb un cert grau de

compromís crític per una banda i d'una subjectivitat desacomplexada per l'altra, Koehli recupera l'instint de fotoperiodista per presentar visions efímeres de la ciutat.

En una part del treball domina una mentalitat més científica, amb què Koehli retrata el paisatge que desapareix i certifica una realitat d'un temps que ha passat. I ho fa amb

una càmera digital domèstica, conferint més proximitat a les imatges.

El llenguatge que utilitza a les fotografies nocturnes captades amb el mòbil és més literari. Això li permet buscar perspectives curioses i establir una major complicitat amb l'audiència.

UN VIATGE EN EL TEMPS.

El títol d'aquestes sèries ens situa en l'evanescent Manchester català. La zona industrial del Poblenou estava en decadència (els anys 60 va haver-hi ja un procés de desindustrialització) i des de la celebració dels Jocs Olímpics, l'any 1992, es va precipitar l'acoblament del barri a la ciutat per esdevenir-ne una nova centralitat.

Si bé cap realitat no és perenne, la velocitat del canvi en el context de la construcció del districte 22@ i la consciència antropològica de la construcció del futur, acaba esdevenint un tema per si mateix en l'obra de Darius Koehli. La progressiva acceleració del temps és una amenaça per a la memòria. És per això que el fotògraf construeix moments i és per això mateix, també, que la imatge casual acaba esdevenint documental. **MERCÈ**

ALSINA. *Whit cat's eyes.* Sèrie 1/5. 60x80 cm

